

sande Værdi af den modstaaende Ydelse, eller naar Parterne have undladt at beregne Værdien af de Ydelser, der med Hensyn til Stemplet komme i Betragtning, eller Værdien af Ydelserne menes at være for lavt ansat. Men det findes rigtigt at give vedkommende Øvrighed Ret til, hvor den skønner saadant nødvendigt, at benytte sagkyndig Medhjælp ved Værdiansættelsen, hvilket den nugældende Stempellov ikke giver Hjemmel til, samt at hæve den Adgang, som Stempelovens § 21 g giver Parterne til at indanke Øvrighedens Ansættelse for højere Øvrighed, idet en saadan Ankeret skønnes at være uden væsentlig Betydning for Parterne, da Overøvrigheden — for Københavns Vedkommende Stempelbestyrelsen — i de fleste Tilfælde ikke kan forudsættes at sidde inde med et saadant Kendskab, navnlig til lokale Forhold, Omsætning o. a., som er nødvendigt for at kunne censurere Underøvrighedens Værdiansættelser. Naar Parterne ikke ville lade det bero ved Øvrighedens Ansættelser af Værdien, skulle de derfor ifølge Udkastet altid lade Værdien fastsætte ved lovlige Taksationsforretninger, for hvis Paabegyndelse der er foreskrevet en Frist af 6 Uger fra Meddelelsen om Øvrighedens Ansættelse at regne.

Reglen i Udkastets § 18 om, at Parterne skulle udrede Omkostningerne ved Øvrighedens Værdiansættelse, saafremt de enten selv have forsømt den foreskrevne Værdiangivelse, eller den angivne Værdi eller Vederlaget er over 10 pCt. lavere end den endelig fastsatte Værdi, ere nye, men stemme med, hvad der nu gælder for egentlige Taksationsforretninger. Efter den nugældende Stempellov medføre Øvrighedens Ansættelser som Regel ingen Omkostninger, idet Øvrigheden fastsætter Værdien efter sit eget Kendskab til Forholdene, eventuelt efter at have indhentet Erklæringer fra Sogneraad eller Sognefogeder. Efterat der er givet Øvrigheden Adgang til Benyttelse af sagkyndig Medhjælp, kan Udgifter lettere forekomme, og det findes da rimeligt, at Parterne, naar de have foranlediget Udgifterne ved deres Undladelse eller fejlagtige Opgivelse, selv komme til at udrede disse.

Forøvrigt vil den foreslaaede Forandring af Reglerne for Dokumenter om Overdragelse af faste Ejendomme — nemlig Stempling efter Ejendomsskyldsværdien — i ikke ringe Grad indskrænke Nødvendigheden af Værdiansættelser ved Øvrigheden.

Til Afsnit III.

(Stempelafgiftens Berigtigelse, Godtgørelse af erlagt Stempelafgift, m. m.)

Med Hensyn til Stempelpligtens Opfyldelse er det ved Udkastets § 19 foreslaaet, at denne kan ske paa de samme Maader som efter den nugældende Ordning, nemlig ved at Dokumentet enten skrives paa stemplet Papir eller vedhæftes Stempelpapir eller forsynes med Stempelmærker eller stemples i Henhold til Resolution af en Stempelmyndighed. Men det er derhos foreslaaet at give Finansministeriet en Bemyndigelse til at tilstede andre Former for Stempelafgiftens Berigtigelse, naar de ere forenelige med den fornødne Kontrol; en saadan Bemyndigelse haves nu kun med Hensyn til Forskringsdokumenter i Henhold til Stempelovens § 56.

Hvilke Takster Stempelpapiret skal udfærdiges til og Papirets Udseende m. v. giver den nugældende Stempellov Regler om i sine §§ 3 og 4, medens Bestemmelserne for Stempelmærkernes Vedkommende træffes af Finansministeren i Henhold til Lov af 21. Marts 1874 § 6. Det anbefaler sig formentlig af praktiske Hensyn at henlægge de her omhandlede Afgørelser saavel for Mærkerne som for Stempelpapirets Vedkommende til Finansministeriet, og i Overensstemmelse hermed er Udkastets § 20 affattet.